Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 18. września 1914.

245.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 15. września 1914

o postanowieniach wyjątkowych co do postępowania i czasokresów w sprawach prawa publicznego na rzecz osób stanu wojskowego.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, o wpływie wydarzeń wojennych na czasokresy, terminy i na postępowanie, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Celem zabezpieczenia praw osób stanu wojskowego po myśli § 1., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 178, mogą władze, powołane do administracyi i orzecznictwa w sprawach prawa publicznego, orzec, że postępowanie lub bieg czasokresu zostały przerwane, jeżeli tym osobom wojskowym wskutek kontynuowania postępowania lub upływu czasokresu mogłaby urość szkoda z powodu ich nieobecności; przerwę można tylko wtedy orzec, jeżeli nie stoją na przeszkodzie przeważające interesy publiczne.

Z osobami wojskowemi mają być postawione na równi osoby zabrane przez nieprzyjaciela jako jeńcy lub zakładnicy jakoteż te osoby, które wskutek wydarzeń wojennych nie mogą się znosić z władzą.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie także do dzieci i pupilów osób wojskowych, tudzież osób z niemi na równi postawionych, o ile nie zostanie dla nich ustanowiony inny zastępca.

§ 2.

Władza ma orzec, że i kiedy nastąpiła przerwa postępowania lub biegu czasokresu, tudzież ma zawiadomić o tem wszystkie strony interesowane.

Przeciw orzeczeniu, że przerwa nastąpiła, nie ma środka prawnego. Orzeczenie jednak należy uchylić z urzędu, jeżeli się dodatkowo okaże, że wymogi, od których przerwa jest zawisła, nie istniały.

Przerwa nie może prędzej się rozpocząć jak:

a) co do obowiązanych do służby wojskowej, którzy należą do związku wspólnego wojska (marynarki wojennej) lub obrony krajowej, z dniem ogłoszenia mobilizacyi;

b) co do obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu z dniem, w którym pociągnięto ich do służby wskutek zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia;

c) co do osób, które na zasadzie § 7. ustawy o służbie wojskowej albo na zasadzie istniejących przepisów ustawowych o powinnościach wojennych powołuje się do pełnienia usług w celach wojennych, z dniem, w którym ich do pełnienia tych usług pociągnięto;

d) co do personalu żandarmeryi polowej, co do osób cywilnych, towarzyszących armii w polu w charakterze urzędowym oraz należących do pocztu, towarzyszącego armii w polu, wreszcie co do osób, pełniących ochotniczą służbę sanitarną, z dniem, w którym wstępują w ten stosunek;

e) co do jeńców i zakładników z dniem, w którym nieprzyjaciel ich zabrał;

f) co do osób, którym wskutek wydarzeń wojennych przeszkodzono w znoszeniu się z władzą, z nastaniem tej przeszkody.

§ 3.

Przez orzeczenie przerwy postępowania lub biegu czasokresu tracą moc obowiązującą wszystkie zarządzenia, wydane w czasie przerwy lub odnoszące się do czasu, który następuje po rozpoczęciu się przerwy (§ 2., ustęp 1.).

Przerwa postępowania kończy się i bieg czasokresu zaczyna się na nowo, skoro strona, na której korzyść ją orzeczono, postawi wniosek na podjęcie postępowania lub gdy tylko upłynie 14 dni od chwili ustania przeszkody, przewidzianej w § 2.

§ 4.

Władza może na korzyść osób wymienionych w § 1. wszystkie zarządzenia w postępowaniu egzekucyjnem zaniechać lub wydane zarządzenia unieważnić.

Przeciw zaniechaniu lub uchyleniu takiego zarządzenia środek prawny jest niedopuszczalny.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje władze, urzędy, zakłady i organa, powołane do załatwiania zadań publicznej administracyi, tudzież sądy, powołane do rozstrzygania w sprawach publiczno-prawnych.

Rozporządzenie to nie ma zastosowania, o ile dla poszczególnych z tych władz, urzędów, zakładów i organów wydane zostaną odrębne przepisy; tosamo odnosi się do pewnego oznaczonego zakresu urzędowania tych władz, urzędów, zakładów i organów, jeżeli uregulowano go specyalnymi przepisami.

Rozporządzenie to nie obowiązuje urzędu patentowego i Trybunału patentowego w sprawach patentowych jakoteż sądów karnych i sądów dla spraw skarbowych.

§ 6.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Stürgkh wlr. **Georgi** wlr.
Hochenburger wlr. **Heinold** wlr.
Forster wlr. **Hussarek** wlr.
Trnka wlr. **Schuster** wlr.
Zenker wlr. **Engel** wlr.
Morawski wlr.

246.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. września 1914

o postanowieniach wyjątkowych co do czasokresów w postępowaniu przed władzami, urzędami i organami zarządu skarbowego, zajmującymi się rozkładem, wymiarem i zarządem podatków bezpośrednich, danin pośrednich i innych opłat skarbowych z wyłączeniem postępowania karnego w sprawach przekroczeń skarbowych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, zarządza się, co następuje:

§ 1.

O ile w postępowaniu przed władzami, urzędami i organami zarządu skarbowego, którym poruczono rozkład, wymiar i zarząd podatków bezpośrednich, danin pośrednich i innych opłat skarbowych z wyłączeniem postępowania karnego w sprawach przekroczeń skarbowych, istnieją według obowiązujących przepisów lub wydanych na ich podstawie zarządzeń władz czasokresy do wnoszenia doniesień, wykazów lub zgłoszeń celem składania zeznań lub oświadczeń, celem udzielania wyjaśnień albo celem wnoszenia podań lub środków prawnych, wstrzymuje się po myśli postanowień przytoczonego poniżej § 2. początek lub bieg tych czasokresów wobec takich osób, które uważać należy za osoby wojskowe w myśl § 1., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 178.

Z osobami wojskowemi mają być postawione na równi osoby zabrane przez nieprzyjaciela jako jeńcy lub zakładnicy jakoteż te osoby, które wskutek wydarzeń wojennych nie mogą się znosić z władzą, o którą chodzi.

Postanowienia wyżej wymienione nie mają zastosowania w takim razie, jeżeli dotycząca osoba ma zastępcę ustawowego lub jeżeli według istniejących szczególnych przepisów lub na podstawie upoważnienia osoby, obowiązanej do płacenia podatków, ustanowiony jest zastępca, uprawniony do przedsiębrania odnośnych czynności, chyba że ten zastępca należy również do osób, wymienionych w poprzednich ustępach.

Wobec tego mają zastosowanie postanowienia pierwszego ustępu także do dzieci i pupilów osób wojskowych, tudzież osób z niemi na równi postawionych, o ile nie zostanie dla nich ustanowiony inny zastępca.

§ 2.

Wstrzymanie biegu czasokresu rozpoczyna się z chwilą, w której dla osoby obowiązanej do dotrzymania czasokresu, rozpoczęło się zatrudnienie w służbie wojennej lub zaszły okoliczności, wymienione w § 1. ustęp drugi.

Wstrzymanie nie może jednak prędzej rozpocząć się, jak:

a) co do obowiązanych do służby wojskowej, którzy należą do związku wspólnego wojska (marynarki wojennej) lub obrony krajowej, z dniem ogłoszenia mobilizacyi;

b) co do obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu z dniem, w którym pociągnięto ich do służby wskutek zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia;

c) co do osób, które na zasadzie § 7. ustawy o służbie wojskowej albo na zasadzie istniejących przepisów ustawowych o powinnościach wojennych powołuje się do pełnienia usług w celach wojennych, z dniem, w którym ich do pełnienia tych usług pociągnięto;

d) co do personalu żandarmeryi polowej, co do osób cywilnych, towarzyszących armii w polu w charakterze urzędowym oraz należących do pocztu, towarzyszącego armii w polu, wreszcie co do osób, pełniących ochotniczą służbę sanitarną, z dniem, w którym wstępują w ten stosunek;

e) co do jeńców i zakładników z dniem, w którym nieprzyjaciel ich zabrał;

f) co do osób, którym wskutek wydarzeń wojennych przeszkodzono w znoszeniu się z władzą, z nastaniem tej przeszkody.

Wstrzymanie biegu czasokresu kończy się z upływem czternastego dnia po ustaniu przeszkody.

Okres czasu między początkiem a końcem wstrzymania nie wlicza się do czasokresu. W razie, gdyby początek czasokresu przypadał na czas wstrzymania, rozpoczyna się czasokres dopiero po upływie dnia, oznaczonego w poprzedzającym ustępie.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Engel wlr.